

ROBERT KENNEDY VARMER OP

UNDER DEN SIDSTE TIDS Vietnam-demonstrationer og natlige universitetsdebatter i USA er mange af deltagernes tanker sikkert gået til den afdøde præsident John F. Kennedy. Hvis han havde levet, ville han så ikke med sit mod og sin faste hånd forlængst have løst krigsproblemet i Vietnam? Det unge Amerika har ikke glemt Kennedy. Og der er stadig to fremadstræbende politikere, der hedder sådan. EDWARD (Teddy) og ROBERT (Bobby) er begge senatorer. Bliver en af dem fremtidens nye Kennedy i præsidentstolen?

Teddy beskudt af Vietcong'er

I senatet har den 32-årige Teddy hidtil med sit uimponerede væsen gjort sig godt mellem de ældre politikere. Han havde dog et nederlag forleden. En mand, han havde anbefalet til forbundsdommer viste sig ikke at have andre kvalifikationer end at være ven med familien Kennedy. Teddy måtte trække ham tilbage. Til gengæld har den unge senator i disse dage haft lejlighed til at demonstrere et virkelig kennedyisk mod under sit besøg i Vietnam ved at tage med helikopter hen over Mekong-deltaet og blive beskudt af Vietcong'er. Hans formål derovre er at se, hvad USA kan gøre for de mange flygtninge. Men der er to andre lande. Fjernøsten at besøge — om ikke Kina, så dog Hongkong. Teddy tænker på fremtiden.

Bobby appellerer til de unge

Det er dog den 39-årige ROBERT KENNEDY, de fleste forestiller sig som et kommende præsidentemne. Siden han i fjor trådte tilbage som justitsminister tyder meget på, at han ganske langsomt er ved at varme op til meget mere end senator. Det er temmelig klart, at han i sine taler henvender sig til de unge, til dem, der tænker over problemerne og er kritisk indstillet til præsident Johnson — som Robert Kennedy jo heller aldrig har været enig med.

»Kina eksisterer«

Da paven først i oktober besøgte FN og Kennedy-klanen sad på første række og hørte på hans treds-appeal, har Robert sikkert øjeblikkeligt fanget de meget direkte henryddinger til Kinas manglende tilstedeværelse i FN. Få dage efter var Bobby i fjernsynet og understregede for hele det lyttende USA, hvor nødvendigt det var at få Kina med til forhandlinger om atomnedrustning. »Kina eksisterer«, sagde han, »og man må regne med det.«

AF ELLEN NIELSEN

ROBERT KENNEDY — henvender sig til de unge.

klærede sig imod enhver ordning, som ville gøre Tyskland medbestemmende i atomforsvaret. Det var dristigt sagt, når man husker tyskernes begejstring for hans broder, der erklærede »ich bin ein Berliner«. Også Robert har fået en jublende modtagelse i et europæisk land. Men det var i Polen.

Johnson er irriteret

Allerede i sommer holdt Robert Kennedy en opsigtsvækkende tale i senatet om nedrustning, som han anså for et vigtigere problem end Vietnam. Om tre år kan der være 18 år med atomvåben, sagde han og henstillede til Johnson, at indbyde alle de faktiske medlemmer af atomklubben, også Kina, til forhandlingsbordet. Han foreslog atomfrie zoner i Afrika og Latinamerika samt nedfrysning af alle bombe-lagre.

Det blev præsident Johnson meget irriteret over, især da Bobby siden privat kritiserede den komité, Johnson havde nedsat i november i fjor med henblik på de samme problemer, men hvis rapport man endnu ikke havde set. Johnson har nok forstået, at kritikken gjaldt hele den

»kortsigtede« udenrigspolitik, han selv stod for, og dermed Amerikas indgreb både i Santo Domingo og Vietnam. Det siges som bekendt, at Robert i sin tid havde søgt at få Johnson til ikke at modtage John F. Kennedys tilbud om vicepræsidentposten. Selv om dette ikke passer, sidder der dog et gammelt nag, og Robert Kennedys sidste taler har næppe stemt præsidenten mildere.

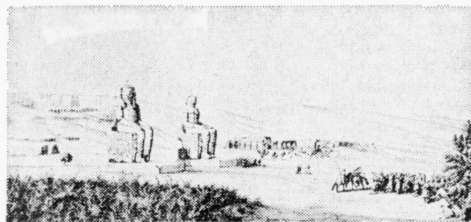
Krige bør behandles politisk

Der ligger også en indirekte fordommelse af Johnsons Vietnam-krig i Robert Kennedys erklæring i sommer om, at »vor måde at behandle revolutionære krige på bør være politisk — politisk i starten, politisk i slutningen, hele tiden politisk«. Hvis en regering besvarer en opstand med ti års napalm og svært artilleri, vil den ikke være regering ret længe.

En fremtid for Kennedy'erne

Disse utraditionelle synspunkter har ikke kunnet undgå at vække forhåbninger hos de urolige studenter og professorer i sommerens teach-ins. Er Robert Kennedy i færd med at skabe det demokratiske partis nye politiske linje, og hvordan vil situationen se ud ved næste vicepræsidentvalg om tre år og ved præsidentvalget i 1972?

Robert Kennedy har ganske vist officielt erklæret, at han ikke er kandidat til nogen af posterne, og at han vil fortsætte med at være senator for staten New York. Men hvis den glødende politiske interesse, der pludselig er opstået i universitetskredse, breder sig i samme tempo som nu, kan ingen Kennedy ignorere denne udvikling.

De to kolossale statuer (Memnonstøtterne) med ruinerne af Memnonpalais'et

Norden i Ægypten

Skønt den berømte danske soofficers værk er kommet i flere udgaver på fransk og engelsk, er det først nu oversat til dansk

DET kan næsten se ud, som om der er gået tude i genudgivelsen af gamle danske rejseskildringer. Der er sket med Niebuhrs store rejse, og nu kommer soofficeren og forfatteren Fr. Hammer Kjölsen med den første større genfortælling af kaptajn F. L. Nordens rejse til Ægypten, 1737-38. Det er en meget fortjenstfuld og smuk bog. Kjölsen har udarbejdet arbejdet er foretaget med stor omhu og med den ærbødighed som en soofficer må nære for en så fremragende forfatter. Norden var en meget begavet ung mand, som tidligt i sin uddannelse havde det held i Italien at komme i kontakt med baron Philippe de Stosch, en rigmand, der som så mange andre i tiden var antikvitetsamler. Det var for den egentlige videnskabelige arkæologiske begyndelse, men interessen for oldtiden var ægte nok. Baronens vilde gerne have sine samlinger suppleret med ægyptiske ting, og det hele kom til at forløbe så heldigt, at Norden blev sendt ud af Christian VI og Frederik V for at tilvejebringe handelsforbindelser med Æthiopien og Ægypten. Op-havsmanden til disse planer var den franske greve d'Esneval, der kom til at lede ekspeditionen, men med Norden som kongelig udsending i realiteten blev han den gennemførte det hele. Der var en lille snes andre deltagere, deriblandt grevinden, der viste sig konkurrencedygtig med de ægyptiske plager.

Norden var en glimrende observator og tegner og interessen for opgaven voksede under hele rejsen. En »hovedbog« som han henviser til, og hvori han havde samlet sine mere nøjagtige beskrivelser af de ægyptiske oldtidsmindesmærker, ejedes senere gået tabt, men meget andet blev heldigvis bevaret deriblandt ca. 200 tegninger.

Norden nåede ikke at se sit store værk offentliggjort — og det uheldige er sket som Kjölsen bemærker, at det almindelige kendskab til hans rejse i vore dage er meget ringe. Det skyldes simpelthen den omstændighed, at hans værk blev udsendt på fransk. Nogen samtidig oversættelse til dansk er aldrig blevet foretaget. I udlandet — England og Frankrig — kom derimod flere udgaver.

Kaptajn Norden havde i årenes løb sin rejse, der gjorde ham en europæisk berømt her, en række nye rejser med engelske krigsskibe, men en svækkelse fra den anstrengende Nil-rejse fulgte ham, og kun 33 år gammel døde han i Paris.

Det er med virkelig glæde, man læser Kjölsens klare og nøgterne fremstilling af Nordens indsats og af eventyrene d'Esnevals mystiske forsvinden fra scenen.

F. Hammer Kjölsen: »Capitain F. L. Norden og hans rejse til Ægypten 1737-1738.« Gads forlag, 193 s. Kr. 47,-.

ARSAG ALKOHOL:

En død, to sårede - var det nødvendigt?

Østtysk praksis: Skrækpropaganda og idømmelse af bøde på stedet

Det forholdsvis blifattige Østtyskland har to systemer, som har varme tilhængere herhjemme. Det ene er idømmelse af bøde på stedet, det andet skrækpropaganda.

Den chauffør, der af »Deutsche Volkspolizei« blev idømt en bøde på tre mark — efter officiel kurs godt fem danske kroner — var i virkeligheden hjemfalden til en mere mærkbar økonomisk lussing. Men politibetjenten, der idømte ham bøden, havde kun en blok på sig med de billige bøder, og så slap chaufføren med at betale tre mark.

Hans forførelse? Den var af en type, der også kendes herhjemme. Han havde fået øje på en smat udseende yngre dame inde på fortovet og kørte i sin optagethed bussen over et kryds, hvor en politibetjent ellers havde givet signal til, at han skulle standse. Der skete ingen ulykke, men chaufføren var reelt hjemfalden til en bøde, der lå over hans dagens men han slap med en bøde, de knap udgør en timeløn.

»Det var pengene værd,« griner de han bagefter.

Knust bil

En ulykke skete der i et andet østberlinsk gadekryds. Den udnyttede nu i skrækpropagandaen, som ikke kendes herhjemme.

En knust »Trabant« stationær udstillet til skær og advarelse for de ikke særlig talrige bilister. Over bilkræfter nægter et skilt med teksten:

»Arsag alkohol. En død. To sårede. Var det virkelig nødvendigt?«

Skal vi også have »tickets«, som betales på gerningsstedet, og knuste biler som led i færdselspropagandaen herhjemme?

Formanden for Rådet for større Færdselsikkerhed, Sv. Bergsøe, er tilhænger af både bøde på stedet og skrækpropaganda. Politispektør E. Groes-Petersen er

mod »tickets«, men nærmest for skrækpropaganda. Synspunkterne kom frem i TV for nylig. Problemerne er stadig særgeligt aktuelle.

Groes-Petersen — for skræk mod »tickets«, — Sv. Bergsøe — for skræk for »tickets«

Serie C 948197

Quittung über gebührenpflichtige Verwarnung

Gemäß VO vom 14. Febr. 1951 u. Anordnung Nr. 6 über gebührenpflichtige Verwarnungen vom 24. Aug. 1953 (Gf. I. der DDR Nr. 23 vom 26. Febr. 1951, und Nr. 52 vom 19. Sept. 1950), sowie VO vom 30. März 1951 und VO zur Änderung der VO über gebührenpflichtige Verwarnungen vom 11. Sept. 1959 (Verordnung), des Magistrats von Groß-Berlin Teil 1, Nr. 21 vom 4. April 1951 u. Nr. 49 vom 18. Sept. 1959).

in Höhe von 3,— DM Deutsche Volkspolizei

Kvittering for at chaufføren har fået en bøde på tre mark få minutter efter, at forseelsen er begyndt